

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Søloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3665; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 226).

Formanden: Da der efter mit Skøn er Samhørighed mellem denne Sag og de følgende tre Sager paa Dagsordenen, vil der ikke fra min Side være noget til Hinder for, at disse Sager omtales under eet.

Sagen sættes til Forhandling.

M. C. Jensen: Nærværende Lovforslag er, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, fremsat for at muliggøre Ratifikationen af de af Danmark underskrevne internationale Konventioner, som er vedtaget paa den internationale Sørets-konference i Bruxelles. Naar der for den danske Rigsdag fremsættes Forslag med det Formaal at tilstræbe Fællesbestemmelser Landene imellem, har saadanne Forslag altid mødt Velvillie, idet man fra alle Sider kan være enig om, at Gennemførelsen af saadanne Forslag har Betydning for Samkvemmet mellem de paagældende Nationer.

Lovforslaget, der tilsigter at skabe fælles Bestemmelser paa Søfartens Omraade, har den allerstørste Interesse, idet denne Arbejdsmark i høj Grad er fælles. I mange Forhold paa Søfartens Omraade er det absolut nødvendigt at træffe fælles Aftaler. Det maa da hilses med den største Tilfredshed, at man ogsaa paa de Omraader, der berøres af de foreliggende Lovforslag, har fundet Anledning til Samarbejde, men det vigtigste er dog, at man har opnaaet Enighed ved den Konference, der har været afholdt om disse Spørgsmaal i Bruxelles. Den Omstændighed, at de nordiske Landes Repræsentanter efter Konferencens Slutning har været samlede med det Formaal at tilvejebringe et ensartet Udkast til de ved Konventionen nødvendiggjorte Ændringer i de nordiske Sølove, understreger den Villie, der hersker blandt nordiske Folk til at arbejde paa at faa ensartede Bestemmelser i den Lovgivning, der berører fælles Interesser.

Jeg skal ikke gaa ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer. Det siger sig selv, at vil man tilstræbe Fællesbestemmelser, kan ret meget vel ikke ændres, idet man jo ikke kan forhandle med andre Lande om Paragraffernes Ordlyd; efter at Rigsdagen har vedtaget den. Skulde det imidlertid

ved Behandlingen af Lovforslaget vise sig ønskeligt at foretage mindre Ændringer, kan det vel nok lade sig gøre uden at træde hindrende i Vejen for de Enighedsbestræbelser, der er nedlagt i Lovforslaget.

De første 10 Kapitler i Lovforslaget ønsker jeg ikke at gøre Bemærkninger til. Den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart gjorde ved Fremsættelsen af Lovforslaget Rede for Kapitlernes Indhold, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale den Ordlyd, disse 10 Kapitler har faaet. Derimod ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til 11te Kapitel, der omhandler Søpanteret i Skib og Fragt. Det vil ses af Lovforslaget, at de forskellige Fordringer, der gaar ind under Søpanteret, det vil sige en Panteret, der kan træde ind foran almindelige Panterettigheder, er opstillet i Nummerorden. Der er formentlig ingen Tvivl om, at naar man har indført Bestemmelse om, at visse Gældsfordringer skal have denne Fortrinsret, har Grunden været, at der kan indtræde Tilfælde, hvor man ikke kan stille Sikkerhed for den stiftede Gæld straks, men den til Skibet ydede Hjælp er nødvendig, inden Sikkerhed for Betalingen kan tilvejebringes. Det gælder for Bjærgning af Skibe, Erstatning for Sammenstød, Havariudgifter, Hyre til Mandskab m. m. Jeg vil dog gerne dvæle et Øjeblik ved Nr. 5, der omhandler

„Fordringer, der grunder sig paa, at Skibsføreren i denne sin Egenskab udenfor Skibets Hjemsted har truffet en Aftale eller Foranstaltning med Henblik paa, hvad der kræves til Bevaring af Skibet eller Fortsættelse af Rejsen“

Ogsaa denne Bestemmelse er formentlig indført for at muliggøre Skibets Fortsættelse af Rejsen, naar Skibsføreren, som af en eller anden Grund ser sig nødsaget til at søge Havn, ikke er i Besiddelse af de Penge, der er nødvendige til Betalingen af rekvirerede Varer. Bestemmelsen er derfor i og for sig god nok, blot den ikke misbruges. Men desværre tror jeg, at denne Bestemmelse meget ofte misbruges. Naar den Gæld, som et Fartøj stifter i Løbet af en Periode paa 6 à 8 Maaneder og i flere Tilfælde derover, kan indgaa som Fordring med Søpanteret, tror jeg, man skal undersøge, om det ikke er muligt at give Loven en saadan Affattelse, at Søpanteretskravet sættes paa den Plads, der tilsigtes med denne Fortrinsret; thi ellers vil de almindelige Panterettigheder blive saa usikre, at man alene af den Grund vil have Vanskelighed ved at faa Garanter for Laan. Ogsaa Staten er jo i mange Tilfælde Pant-